

Svarið frá borgarligu samgonguni hesi seinastu 4 árin:

Nei og aftur nei til sandingar!

Stutt sagt, nei til bygdamenningartiltøk, skrivar Birgir Mohr á Sandi

Undir útvarpsorðaskiftinum segði tingformaðurin úttanlandsskuldina við árslok bliva: 4 milliardir krónur — ella 4 túsund milliúnir krónur.

Samstundis víðger Føroya Løgting:

Kreppulóg fyri flakavirkir
Kreppulóg fyri ráfiskagrunn
Kreppulóg fyri Norrunu

Fólkaflokkurin og sambandsflokkurin geva hvør øðrum skuldina fyri vánaliga stóðuna, sum eftir øllum at døma er við at enda í eini føroyskari samfelagskreppu — og heilt vist ger tað, um ikki aðrir flokkar koma í Tinganes eftir valið.

Hetta er fyrstu ferð samgonguflokkar frásiga sær ábyrgd av samlaða fæddu samgongupolitikkinum, meðan samgongan enn anir. Teir hava barst, lögmaður var álagdur: Tá krubban er tóm, býstast hestarnir.

Nú at geva føroysku kommunum — sum skylda minni part av nevndu utt-

anlandaskuld — skylduna fyri stóðuna, tað er heilt burturvið og sera ómánsligt, tí kommunupolitikkarar skulu ikki stýra Føroya Løgtingi og Landsstýri, tað er júst øvugt, tí einki lán verður tikið til kommunur, uttan at landsstýrið gevur loyvi hartil. Mangur kommunupolitikari er meira ábyrgdarkendur í sinum virki, enn hetta landsstýrið var.

Hendan samgongan og hetta landsstýrið hava annars megnað at siga NEI seinastu 4 árin, her í valdominum minnast vit væl, sera væl:

Nei til nærum nýggjan trolara til Sandingar, innflutningsloyvi.

Nei til útbýggjan av havnalagnum í Skálavík, ongan pening.
Nei til út- og umbyggjan av flakavirkinum Solarris í Skopun, einki viðhald.
Nei til rationalisering av flakavirkinum Borgini á Sandi, einki viðhald

Stutt sagt, nei til bygdamenningarpolitik, men

ja til ivasamar, partvist valla samfelagsgagnligar, ilogur við veldugari risiko, men ivasomum inntøkmøguleikum í Tórshavn og øðrum stórrí plásum, eftir vana- og kenningar-mynstrinum. Tak og sam-anber okkara loysn á utt-anlandssiglingini, 46 mill. kr. fyri umbyggja Lassa 2 við fólkaflaksins loysn við Norrunu!!!

Nei, veruleikin er tann, at borgarliga alternativ við hefur stýrt hesum landi út í eina samfelagskreppu, sum dagar meira og meira undan kavi fyri hvønn dag, og tað er hent í allar-bestu veidurum Føroy-inga. Samgongan og Føroya landsstýrið hava alla skuldina, og einamest teir størstu flokkarnir í samgonguni.

Tað er neyðugt hjá okkum í Føroyum at lána utt-anlanda til produktivar ilogur, bæði privatar og almennar ilogur, men tað er stórum munur á stóðuni, um eitt land sum Føroyar skyldar 1 milliard úttanlanda ella 4 milliardir krónur. Ella er eingin

munur á einari milliard og fyra milliardum???

Og tað er stórum munur á, hvat peningurin verður nýttur til. Iløgurnar eru alt ov illa stýrdar av stýr-andi monnum okkara — samgonguni og landsstýri. Tær eru farnar til at økja um forbrúkið av luksusvörum í ólukku máta, mótvegis produktivum, arbeiðsfremjandi ilögum, sum javnaðarflokkurin altíð hevur prioriterað ovast.

Mótvegis vana- og kenningapolitikkinum hjá borgarligu flokkunum seta vit ein bygdamenningandi ilögupolitik, sum skal hava sum fyrirtreyt at vera arbeiðsskapandi. Landskassin skal ikki viðhalda fyri ilögum av nógvum milliona upphæddum við ivasomum landsbúskaparligum týðningi, velduga stórarí risiko og fáum ella heilt fáum arbeiðsplásum í mun til iløgurnar-upphæddir.

Uppruddingarpolitikkin og saneringspolitikkin, sum nú koma má,

Framhald á síðu 10

At stríðast fyri tær

At stríðast fyri tær
oh stættastrið
er sum at hava non-stop standing
og aldri aldri
fáa eina blíða landing.

At stríðast fyri tær
oh stættastrið
er sum at syngja eina óendaliga visu
um órættvísi og síðani fara í song
við góðari samvitsku.

At stríðast fyri tær
oh stættastrið
er sum at skriva niður fyri
til eina óendaliga skaldsögu
og síðani rýma av landinum.

At stríðast fyri tær
oh stættastrið
er sum at koma heimaftur
við vælbrýndum brosi
til ta næstu baksíðuna.

At stríðast fyri tær
oh stættastrið
er sum at veksla ein kekk
uppá ellivu túsund
og deila hann við
ársins flakavinnu.

Elias

Leggur frá sær

Nú legði Hanne árárnar inn, dattliga komu boðini, tað koma tey nú hvørja ferð ein av okkara fer.

Johan S. Joensen ella bara Hanne, sum hann vanliga var nevndur, var ein maður, sum ikki gjørdi nóg um seg, vildi ikki standa framliga sjálvst um hann, har hann luttók, legði eitt dygdargott arbeiði eftir seg.

Hann var virkin og hugaður fyri tí, sum var til gagns fyri heimbygðina. Hanne var Tvøramaður burturav, tað visti seg mangan, og øll vistu, hvar Hanne stóð og hvat hann gekk inn fyri.

Sum smádrongur kom eg at kenna Hanna, og tað sum stendur eftir frá teirri tíðini er, hvussu góður Hanne var við børn.

Seinni kom eg at kenna Hanna innan Tvøroyrar Bóltfelag, har vit komu at virka saman, øll tey mongu árin hann virkaði sum kassameistari. Sum slíkur, legði hann eitt

trygt stóði undir tað felagið, sum stóð honum so nær, jú vit hava nóg av minnast og takka honum fyri. Viðurkenningina fyri livsverk titt, vistu teir ungu, tá boðini komu um, at Hanne var farin, tá teir í togn drýptu høvur áðrenn dystin N.S.I og T.B. á Sevmýri.

Tann seinasta heiður og heilsan frá T.B. — livsverki tinum.

Teir mintust til allar tær mongu ferðir innan og úttanlanda, teir mintust øll árin har tú Hanne ikki vildi standa framliga, tá ið sigurskransar vóru handaðir, henda dagin vistu teir og mintust, at æran var tín.

Tað figgarliga stóði undir T.B., tað legði Hanne og uttan tað var einki felag og eingir sigurskransar.

Úttanlanda- og innanlandafæðirnar hjá dreingjum og teimum smærri, eins væl og teimum vaksnu, vóru grundaðar í

tí felagsarbeiði, sum tú gjørdi.

Jú, T.B. hevur nóg av takka tær fyri, og teir ungu visti tær Hanne við tók og virðing, tann seinasta heiður.

Martin Holm, sáli formaður I.S.F.'s í mong ár, segði um Hanna, at tey skjól sum komu frá T.B. og Hanna eru greið, hinum felegum til fyrmyndar.

Hanne var stjórnarlimur í I.S.F. í nokur ár og har gjørdi hann eitt gott arbeiði føroyskum ítrótti til frama.

Jú, har Hanne var við, bæði her og aðrar staðir, var hann heilur. Persónliga vóru vit vinnmenn og takki eg fyri margar hugnaligar lotur, takk fyri tað tí gæst okkum øllum. Ein mynd av mann, sum tordi at standa við avgerðir sínar, stendur eftir tær. Hetta til læru hjá okkum. Tykkum, ið vóru honum nær, var hann sera góður við, og vit, sum vóru vin-

menn hansara, hava nógv gott at minnast afturá og nógv at takka honum fyri.

I djúpasta samkenslu drýpi eg høvur við tók í minninum um Hanna hjá John á Hamri.

Nú legði tú frá tær
vinur mín
og fjørðurin var rógvin.
Vit takka tær fyri

titt strev og strið.
Tú vardi vára bygd
í einari tíð
Har kravdust mót og meg
Teir ungu í T.B. vistu
tá av teimum bleiv kravt.
At góða læru teir

høvdu havt
T.B. var titt livsverk,
tað tú eigur

Teir vistu tær
tann størsta heiður.
Hvil í friði, nú báturin
ei longur ror
í millum blómur
við Tvøroyrar fjørð.

Sverri Midjord

Oh fjallafonn farvæl farvæl.

Halló kammirát
gloym tín sjóheita grát
við táravæðarar stampar
krok heldur tvey tár
á hvønn húkin
so betur bitur á.

Nú lætta vit akker
og leggja út frá landi
og lata kavaflykrurnar
brána á bringuni
fyri seinastu ferð
meðan vit syngjandi sigla
fram við fjallafonn:

oh fjallafonn farvæl farvæl
vit fara altíð at syrgja teg
altíð at syngja um teg
ja fjallafonn farvæl farvæl

og kanska — hvør veit — kanska
gongur leiðin til Babelon.

Elias